

РЕОРГАНІЗАЦІЯ ТА РЕСТРУКТУРИЗАЦІЯ БАНКІВСЬКИХ УСТАНОВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

М. С. МІРОШНИЧЕНКО, магістр

Харківський навчально-науковий інститут державного вищого навчального закладу «Університет банківської справи»

marinka.lew@mail.ru

В даний час банківська система України є сучасною складовою фінансово-кредитної системи держави. Але, в умовах сьогодення, розвиток економічних систем, збільшення концентрації капіталу в банківській сфері, розширення зовнішньоекономічних зв'язків висунули нові вимоги до фінансово-кредитної системи. Виявилось, що для реалізації вказаних завдань банківська система України є малопотужною та вразливою до коливань на фінансово-кредитному ринку. Значна кількість банківських установ України зіткнулася з проблемами неспроможності підтримувати свою ліквідність, платоспроможність, адекватний розмір капіталу на достатньому рівні. Тому актуальним є дослідження питань забезпечення стабільної діяльності банківської системи України на основі процесів реструктуризації та реорганізації банківських установ.

Теоретичні основи реорганізації та реструктуризації було висвітлено багатьма вченими, як вітчизняними так і зарубіжними, а саме: Козьменко С.М., Міщенко В.І., Мороз А.М., Вядрова І.М., Осадчого І.А., Чуб П.М. та багато ін.

Процеси реорганізації та реструктуризації в останні роки набули значного поширення в багатьох країнах світу у якості інструментів перетворень та зрушень у банківському секторі. Реорганізація та реструктуризація банківських установ у різних країнах свідчить про необхідність використання в діяльності банку інструментарію стратегічного планування як на рівні банку в цілому, так і відносно кожної угоди реорганізації або процесу реструктуризації.

Це зумовлено низкою причин, серед яких можна виділити наступні:

- підвищення рівня капіталізації банківського сектору;
- вихід банків на нові ринки та розширення спектру своєї діяльності;
- впровадження міжнародних стандартів;
- необхідність виконання банками вимог чинного законодавства;

– забезпечення платоспроможності, ліквідності банків.

У міжнародній практиці реорганізація банків протягом останніх років є важливим інструментом перетворень у банківському секторі. Вона сприяє розвитку структури банківського сектору в напрямі оптимального поєднання великих банків з розгалуженою мережею філій, універсальних і спеціалізованих банків; створенню умов для розширення спектру банківських послуг та розвитку нових сегментів ринку банківських послуг.

В Україні реорганізація банківських установ проявляється в формах злиття, поглинання та приєднання. Найзначнішими з них є UniCredit Bank та банк ПУМБ. Наприклад, ПАТ «Банк Ренесанс капітал» після ліквідації реорганізовується у ПАТ «ПУМБ», банк, який в даний час входить в десятку провідних банків України, та славиться якісним корпоративним управлінням, сучасними інформаційними технологіями та новітніми банківськими продуктами.

Злиття банків, особливо невеликих, вважається прогресивною тенденцією, якщо воно дає змогу стабілізувати їхнє фінансове становище, а саме: збільшити капітал банку (за рахунок концентрації капіталу зростає стійкість, стабільність і конкурентоспроможність банку); збільшити обсяг банківських послуг; забезпечити вигоду та інтереси акціонерів і кредиторів банку, скоротити апарат управління й адміністративні витрати; розширити філіальну мережу; створити більший банк, який може надавати кредити реальному сектору економіки (що особливо важливо для регіонів), тобто збільшити грошові потоки; поліпшити якість кредитного портфеля (через інвентаризацію та диверсифікацію кредитного портфеля); покращити інноваційні технології в сфері сучасного банкінгу; підняти рівень корпоративного управління; тощо.

Також, для належної оцінки доцільності та способів процесів реорганізації та реструктуризації банківських установ дотепер не вистачало такої рушійної сили, як фахівців у цій сфері. Цілком можливо, що ситуацію змінить поява в Україні великих іноземних банків, у яких менеджмент та спеціалісти мають досвід проведення таких операцій.

З реструктуризації банківської системи, для зміцнення банківської системи Національний банк України виводить з ринку проблемні неплатоспроможні банки, а також банки, що займалися відмиванням коштів. Відбулося провадження Базель-III, що сприятиме підвищенню рівня капіталізації банків та, відповідно, зниженню ризиків для вкладників

Отже, реорганізація та реструктуризація банківських установ являються і повинні бути: як методами оздоровлення проблемних банків; ефективним засобом поліпшення фінансового стану банку та усунення порушень, причин та умов, що призвели до його погіршення; пріоритетність інтересів суспільства і держави перед інтересами окремого банку та багато іншого.

АЛГОРИТМ ВСТАНОВЛЕННЯ ДІАЛОГУ ЗІ СТЕЙКХОЛДЕРАМИ ЯК ОСНОВА УСПІШНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ КОРПОРАТИВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ КОМПАНІЇ

Н. В. БІБІК, канд. екон. наук, доц.

Харківський національний університет міського господарства

імені О. М. Бекетова

nvbibik@gmail.com

Соціально відповідальний бізнес неможливий без дотримання компанією етичних правил поведінки зі стейкхолдерами – як внутрішніми, так і зовнішніми. Стейкхолдери – це особи і сторони, які відчують на собі вплив діяльності компанії або можуть впливати на роботу компанії.

Різні стейкхолдери можуть мати різні цінності і цілі, і вони можуть не збігатися з цілями і цінностями організації. Тому компанія повинна чітко визначити свої цілі і цінності і порівняти їх з інтересами зацікавлених осіб. У цьому випадку компанія повинна спробувати взяти до уваги інтереси всіх зацікавлених сторін в процесах бізнес-планування та стратегічної діяльності.

Основні етапи встановлення діалогу зі стейкхолдерами:

1) Визначення цілей і вибір істотних питань для взаємодії. Аналіз поточної ситуації в компанії щодо взаємодії зі стейкхолдерами та визначення цілей проекту. Визначаються ключові групи стейкхолдерів й істотні питання для кожної з груп. Істотність визначалась через аналіз кожного питання за трьома критеріями:

1. ступінь важливості для стейкхолдерів;
2. нагальність;
3. можливість компанії позитивно вплинути на вирішення питання.